

[Svend Auken]

dette mål, må vi lade det betale via skattebilletten.

Desværre er der ikke meget, der tyder på, at medarbejderaktierne vil give reel medindflydelse i de frivillige ordninger. I de 138 virksomheder, hvis medarbejderaktieordninger i dag er kendt, ejer lønmodtagerne kun 1,7 pct. af aktiekapitalen, og praktisk talt overalt er det B-aktier, der ikke giver fuld stemmeret i forhold til A-aktier. Det ses da også, at lønmodtagerne ikke føler noget særligt for disse aktier. De afhænder dem så hurtigt, de kan komme af med dem, for at score en gevinst.

Det er et dyrt, et perspektivløst forslag, regeringen har lagt frem.

Der er dog ét forslag i regeringens buket, som arbejdsministeren desværre ikke gjorde nogen reklame for før, Socialdemokratiet godt kan støtte. Det er forslaget om at lempe reglerne om, hvor mange lønmodtagere der skal til på en enkelt virksomhed for at få valgt lønmodtagerrepræsentanter ind i bestyrelsen. Det forslag kan vi støtte. Det ser vi gerne behandlet isoleret og hurtigt gennemført herinde.

I samme forbindelse vil vi gerne undersøge, om der er hold i de mange påstande om, at de egentlige møder i bestyrelserne foregår uden medarbejderrepræsentanternes tilstedeværelse. Vi ønsker også at drøfte bestyrelsesmedlemmernes retsstilling, og vi vil også gerne have forklaring på, hvis det er muligt, hvorfor der kun sker bestyrelsesvalg på halvdelen af de virksomheder, hvor det er muligt.

Jeg skal sammenfatte mit indtryk af debatten. At dømme efter partiernes hidtidige udtalelser om regeringens skatte-OD-pakke vil der ikke være flertal for regeringens forslag bortset fra det, jeg netop har nævnt, og en mindre forhøjelse af det afgiftsfrie beløb i lov om særlig indkomstskat. Jeg har endda forstået på Det Radikale Venstre, at det er kun, hvis det kan ske uden at krænke skatte-reformens principper.

Der vil efter debatten i dag stadig være et flertal imod såkaldte frivillige OD-ordninger, der kun er frivillige for arbejdsgiverne, som ikke giver de ansatte del i overskuddet, som udelukker de offentligt ansatte, som hverken giver medejendomsret eller medbestemmelse, men som indfører nye og kostbare skatte-tækningsordninger, som er uretfærdige og uden samfundsøkonomisk dækning.

Der er fortsat flertal for principklæringen fra juni 1986. Kun på dens grund kan der skabes resultater. Flertallet må nu, hvor regeringens forslag klart har vist, at der ikke findes noget brugbart alternativ til en obligatorisk overskudsdelingsordning, sætte sig sammen og forhandle et forslag, der kan være klart til gennemførelse efter et valg.

Både af hensyn til en videreudvikling af folkestyret og af hensyn til dansk økonomi er det nødvendigt med nytænkning, er det nødvendigt med en ejendomsretsreform.

(Kort bemærkning).

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne sige hr. Svend Auken tak for den historiske gennemgang fra 1901, som blev serveret set igennem hr. Svend Aukens briller. Jeg synes, den var interessant.

Jeg forstod på hr. Svend Auken, at debatten i de 15 år, hvor hr. Svend Auken har været fortaler for Socialdemokratiets OD-forslag, nu skulle fortsætte i en diskussionsklub.

Kunne det ikke være interessant, hr. Svend Auken, at se resultater, som virkelig kunne få folkelig opbakning, frivillighedsprincippet, altså hvor den enkelte selv valgte, i stedet for fortsat at køre en linje, hvor det er den tvungne, styrende, den repræsentationsmæssige linje, der skal gennemføres, med amtsfonde, som ingen i virkeligheden får nogen som helst indflydelse på? Her tænker jeg ikke bare på dem, der bliver sat ind i fondene, men også på det apparat, som skal styre og koordinere arbejdet.

Hvor har hr. Svend Auken den folkelige opbakning efter 15 års diskussion om Socialdemokratiets OD-forslag? Jeg forstår, at den leder hr. Svend Auken fortsat efter, også efter denne debat, ved at bede om at få en diskussionsklub om Socialdemokratiets forslag.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Der manglede et element i min redegørelse for kampen om demokratiet, som hr. Bo Kristensen giver mig anledning til at komme med her i denne omgang.

Det er den omstændighed, som selvfølgelig er et paradoks i vores historie, at mange demokratiske reformer ofte har været ført frem af politiske kræfter og politiske partier,